

# **Perverzní tiskoviny a Sorosovy nadace. Ivan David a bruselská norma o svobodě médií**

- editor007 | 24. března 2024

**EU: „Bylo půvabné, s jakou zvilou nenávistí pronášeli svá jednominutová vystoupení poslankyně a poslanci bojující proti nenávisti a dezinformacím“. Tak Ivan David bude vzpomínat na europarlamentní projednávání aktu o svobodě médií, na němž se zásadně podílela česká komisařka Jourová.**

**Evropský parlament před pár dny hlasoval o evropském „Zákoně o svobodě médií“, který ale podle některých svobodu slova spíše potlačuje, neboť média řadí do žebříčků podle „důvěryhodnosti“ a toto dělení mají akceptovat i webové vyhledávače a řadit na první místa právě ty „důvěryhodné“. Co na tuto legislativu říkáte vy?**

Ano, je to další protidemokratická norma Evropské unie zaměřená proti svobodě slova a doplňující cenzuru, kterou navrhuje místopředsedkyně Evropské komise pro „evropské hodnoty“ Věra Jourová, komisařka opakovaně dosazená Andrejem Babišem. „Svoboda médií“ ve skutečnosti znamená neodpovědnost médií uznaných Evropskou komisí jako „profesionální“, tedy těch z „ověřených zdrojů“. Nedávno byla také velkou většinou schválena „zpráva“ žádající, aby novináři (z těch správných médií) nemohli být „obtěžováni“ soudy. Dále zásada utajení zdrojů, a to do té míry, že zdroj nemůže ověřit ani soud. Tím je zajištěno, že „zdrojem“ může být fantazie „novináře“, nebo objednávka zainteresované právnické či fyzické osoby. Ještě dříve byla schválena „zpráva“ navrhuující, aby ta správná média byla dotována z veřejných zdrojů. Takže perverzní tiskoviny, které skoro nikdo nečte, by mohly dostávat peníze ze zdrojů Evropské unie. Ta je má od členských států a ty je mají z daní všech občanů bez rozdílu názorů...

Je to doplnění potlačení svobody slova pod záminkou boje proti dezinformacím a nenávistným projevům. Bylo půvabné s jakou zvilou nenávistí pronášeli svá jednominutová vystoupení poslankyně a poslanci bojující proti nenávisti a dezinformacím, tedy názorům odlišným od těch jejich. Jsou přesvědčeni, že jedině oni vědí, co je správné, a pro jiné názory nesmí být místo.

Také jim vadí přeshraniční působení, Sorosovy nadace jim ovšem voní.

Říkají tomu liberální demokracie, já tomu říkám totalita.

**Když bychom měli bilancovat, kam se svoboda slova posunula za posledních pět let, kdy ji měla v EU pod patronátem Věra Jourová, je to podle vás posun k lepšímu?**

Pokud je cílem totalita, jakou předvídal Orwell, pak jde o posun tímto směrem, a je to jejich úspěch.

Oni demokracii bez přívlastků odmítají, a je opravdu drzost, že se slovem „demokracie“ zaštiťují. Připomíná to hesla vlády z Orwellova románu „1984“: „Svoboda je otroctví“, „nevědomost je síla“ a nyní k tomu přidávají další heslo z tohoto románu „válka je mír“. A ti idioti to ve svých minutovkách nenávisti stále více předvádějí. Aby mohli trvale vládnout, potřebují „řízenou demokracii“, žádný prostor pro opozici, příležitost manipulovat volby, šířit strach a korupci prostřednictvím jimi navrhovaných „zpráv“ a jimi schvalovaných „návrhů komise“.

Jestliže by nám zůstala na výběr jedině jejich „pravda“, pak cesta bez korekcí vede nevyhnutelně k zbloudění, úpadku, k degradaci společnosti a její kultury. To už pozorujeme.

Protesty po celé Unii se demokracie zdánlivě netýkají, ale ve skutečnosti vedle materiálních zájmů jde o svobodu a demokracii. „Analytici“ se začínají děsit očekávaných výsledků voleb do Evropského parlamentu. Je to naše stále reálnější naděje. Budeme-li umlčeni teď, úpadku se nevyhneme.

**Francouzský prezident Macron se stal v posledních týdnech nejhlasitějším propagátorem zapojení Evropy do války na Ukrajině, který zastínil i střeoevropské politiky, kteří tuto agendu od počátku války tlačili nejvíce. Měli bychom se obávat, že se iniciativou těchto politiků dostaneme do přímého konfliktu s Ruskem?**

Ano, měli bychom se obávat. Ale to nestačí. Opodstatněná obava nás musí vést k účinnému odporu proti válečným štváčům. Příprava útočné války je trestný čin podle § 406 Trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. Jim nestačí boj proti Rusku do posledního Ukrajince a podpora ukrajinského totalitního režimu, oni chtějí vyvolat mnohem větší konflikt se zapojením dalších zemí. Nevadí jim vraždění občanů ČR a naše republika jako bojiště. Psychologické studie napříč mnoha zeměmi ukázaly, že typickou osobnostní charakteristikou profesionálních vojáků je nedostatek představivosti. Samozřejmě ne všech a nejenom jich.

Myslel jsem si, že si nedělám iluze, ale byl jsem upřímně překvapen, když v diskuzním pořadu Primy právník a bývalý ministr spravedlnosti Pospíšil prohlašoval, že si můžeme dělat co chceme a nikomu do toho nic není. Stejný názor zastávala zjevně poslankyně Vrecionová (ODS), Gregorová (Piráti) a Charanzová (původně ANO). S hrůzou jsem zjistil, že oni nechápou, že akce vede k reakci a neuvažujeme-li o reakci, tak to neznamená, že se jí vyhneme.

Ano, Rusko je hrozbou. V Moskvě se připravuje výstava ke 210. výročí dobytí Paříže. Macron, zdá se, zapomněl na úspěch Napoleónova tažení.

**Současně ale ve veřejném prostoru přibývají názory, že válka v tomto formátu k ničemu nevede. Jaké jsou v tomto směru nálady v Evropském parlamentu, mění se poměr mezi „jestřáby“ a „chcimíry“?**

S těmito názory nesouhlasím. Každá válka vede k něčemu, a to je ničení hodnot a lidských životů. „Nálada“ v Evropském parlamentu je velmi proválečná. Militarizaci a přípravu eskalace války podporuje velká většina Evropského parlamentu. Asi je to příjemně vzrušuje. I před světovou válkou hlasovali i němečtí sociální demokraté pro válečné dluhopisy. V Evropském parlamentu podporují militarizaci skoro všichni od prava do leva. Proti je většina naší frakce a část frakce levice. Pro jsou socialisté, lidovci, konzervativci, liberálové, Zelení. Jen menšina si přeje diplomatické řešení. Velká část připouští jako jedinou možnost Zelenského deklaraci, že jediný přijatelný mír znamená, že se Ruská federace stáhne ze všech území včetně Krymu a zaplatí reparace. Můžeme diskutovat o tom, je-li to spravedlivé a popřevratový totalitní ukrajinský režim má právo se chovat k občanům na Ukrajině podle svého uvážení, ale určitě to není realistické.

**Jste součástí europarlamentní frakce Identita a demokracie. Jaký je v jejím rámci pohled na ukrajinskou válku? Díváte se na to podobně třeba s Geertem Wildersem nebo Marine Le Penovou?**

Já jsem přesvědčen a přesvědčuji se, že vysoce převládá odpovědný a realistický pohled na situaci. Chceme jednání, které by mělo vést k hodně dlouhodobému klidu a míru.

**Aby ukrajinská válka skončila, bude nepochybně třeba vyjednávání, které musí někdo zprostředkovat. V tomto směru se hovořilo o Emmanuelu Macronovi, který s Vladimírem Putinem komunikoval. Je představitelné, že by tuto roli sehrál kdokoliv z EU poté, co se Macronův postoj tak zásadně změnil?**

Macron se nyní jako potenciální vyjednávač zcela spolehlivě vyřadil ze seznamu. Ti, kteří ho řídí se těžko smiřují s nedávnou a zřejmě konečnou ztrátou francouzských kolonií v Africe. Těžba surovin bez ohledu na tamní domorodce asi skončila. To je pro nadnárodní korporace frustrující. V mezinárodních vztazích je komunikace normální. Nebo aspoň byla, než byli dosazeni veleduchové formátu Lipavského s jeho diplomacií nekomunikace. Zprostředkovat jednání by mohl někdo silný a poněkud nezainteresovaný v konfliktu. Nikoho takového nevidím. Ono totiž vůbec nejde o Ukrajinu, ta je jen nástrojem kolektivního Západu ve snaze o parcelaci Ruska, jak to například nedávno navrhovala europoslankyně a bývalá polská ministryně zahraničí Ana Fotyga. Jde o zdroje. Rusko je nechce dát zdarma a kolektivní Západ by rád, kdyby aspoň nebyly dostupné pro Čínu.

**Politici z Prahy a z Paříže si v posledních dnech zjevně rozumí, hlasy z kuloárů hovoří o tom, že i celoživotní „atlantik“ Saša Vondra v sobě v posledních týdnech objevil frankofila. Očekáváte, že toto spojení vzniklé na ukrajinské otázce může mít dopady i do jiných oblastí, třeba do tendru na dostavbu jaderné elektrárny v Dukovanech, kde je francouzská společnost jedním z účastníků tendru?**

Tady bych použil logický existenční kvantifikátor: „Existují takoví politici ve Francii, kteří si rozumí s některými politiky, kteří existují v České republice.“ Odmítám roztomilou diplomatickou hantýrku „Česko zastává názor...“. Transatlantický Vondra se snaží uplatňovat americké zájmy v EU a ČR. Proč ne, ať se snaží. Ale jde o to, jestli se tyto zájmy shodují se zájmy občanů České republiky. Média hlavního proudu se nás o tom snaží přesvědčit. Nejen v mém případě se to nedaří.

Macron je loutka nadnárodních korporací, příležitost získat obrovskou zakázku, a předražit ji, si určitě nenechají ujít.

**Před pár dny jsme si připomněli vstup do NATO, který jste vy sledoval „zblízka“ coby ministr zdravotnictví v Zemanově vládě. A o pár dní později i dodnes zpochybňované angažmá Aliance v tehdejší Jugoslávii. Jak na to vzpomínáte s odstupem 25 let? Jak moc se naplnily naše tehdejší naděje ohledně bezpečnostního ukotvení?**

Ano, pamatuji se na ten den, kdy nám ministr Vetchý ve vládě rozdával plakety. Ještě ji mám někde schovanou. Také se dobře pamatuji, jak nám bylo ze strany NATO (USA) připomínáno, že dosud nejsme hodni vstupu do NATO, a co všechno ještě musíme splnit. A pak náhle ta sláva. Potřebovali náš souhlas s přelety a kolaterálními ztrátami (rozumějme civilními). Ano, viděl jsem video, na němž se Biden chlubil, že to byl on, kdo nařídil bombardovat mosty v Jugoslávii. Pamatuji se, že pan Rychetský na uzavřeném jednání pravil, že útok na Jugoslávii je nepochybným aktem agrese podle mezinárodního práva. A pak hlasoval s většinou ostatních „pro“.

NATO deklaruje přednost diplomatického řešení konfliktů. To je rozumné, ale nějak to upadlo v zapomnění. Členství v NATO nás nechrání, dnes nás naopak ohrožuje vynucenou účastí na eskalaci konfliktu na Ukrajině.

ZDROJ: PL